

DOWIEŹĆ (7) *vb pf*

o jasne; w fut 1 pl -e- (1), w pozostałych formach -(e)-(3).

fut 3 sg dowiezie (1). ◇ 1 pl dowieziemy (1). ◇ praet 1 sg m -m dowi(o)żł (1). ◇ 3 sg m dowi(o)żł (1). ◇ 3 pl m pers dowieźli (1). ◇ imp 2 pl dowieźcie (1). ◇ con 3 sg m by dowi(o)żł (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Przewieźć, przywieźć, wioząc dostarczyć kogoś lub coś do jakiegoś miejsca (7) :

dowieźć kogo, co [w tym: komu (1), czym (1), do czego (4), do czego na co (1)] (7): HistJóz C2v; ZapWar 1537 nr 2494; trzi konye zwoza na kthorym zitho wyoŃl y thenze woź wzyeli, kthore MlynkowŃkiemv za GoŃtynyem dowyezli. LibMal 1545/105v; A kto co iednym koniem dowiezye Ńiáná/ to zá nie groŃz. UstPraw D2v; Nocował v mnie ieden pielgrzym imieniem Grzegorz/ ktoregom ia ná morze dowioŃl do iedney Ńkály HistRzym 38, 38v; OBiecuiemy: iż doŃtátek Ńoli dowieźiemy [promittimus copiam salis nos esse devecturos JanStat 58] do wŃzyŃtkich onych źiem SarnStat 386.

Formacje pochodne cf WIEŹĆ.

Cf DOWIEZIONY

BZ